

NED - 16.4. BELA 2. velikonočna ned. N. Božjega usmiljenja Bernardka, redovnica		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane—žive in rajne 10.00 Za +Franca Stanko
PON – 17.4. Rudolf, mučenec		19.00 Za +Pavlo –oblet. in Franca Jernejc
TOR - 18.4. Evzebij, škof		19.00 Za +Marijo –oblet in Antona Pintar, vse Mehanove <i>Slavljenje - Bog je ljubezen</i>
SRE –19.4. Leon IX., papež		19.00 Za +Ano Pristalič in vse njene
ČET - 20.4. Teotim, škof	Št.R.	19.00 Za +Dragota –oblet. in vse Ribičeve
PET - 21.4. Anzelm, škof, c. učitelj		19.00 Za +Brankota Pikla (30.) oblet in vse njegove
SOB - 22.4. Aleksandra, mučenka		19.00 Za +Vando Ulo Laznik
NED - 23.4. 3. nedelja med letom Jurij, mučenec		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane—žive in rajne 10.00 <u>Pri Juriju</u> praznovanje sv. Jurija in blagoslov obnove cerkve /šk. Stanislav/, vabljeni! 10.00 Tukaj ne bo sv. maše

V tem tednu:

Seja ŽPS bo v sredo ob 20.00 uri v Domu srečanj.

Pridite zagotovo vsi člani.

Dežurni ministranti: Mitja Mak, David Zupančič

Bralci v nedeljo: I. Magda Šalomon, Jure Vasle

II. Ne bo sv. maše

Urejanje in krašenje župnijske cerkve: Gomilsko II.

1. dan tedna

2. velikonoč. n.

Izdaja: Župnija Gomilsko T: 03/572-61 98, M: 041 673 716, Odg: Martin Cirar, župnik
Župnijski.urad4@siol.net http://zupnija-gomilsko.rkc.si

ŽUPNIJA IN DOM

16.4.2023 2. velikonočna ned. Štev. 4 leto: XXV

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Polôži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polôži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovóril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!«

(Jn 20,6–8)

B E S E D A O B E S E D I

»MOJ GOSPOD IN MOJ BOG!« Jn 20,19–31

Danes je osmi dan po veliki noči in Janezov evangelij nam prinaša dve prikazovanji vstalega Jezusa apostolom: tisto na večer velike noči, ko Tomaža ni bilo, in tisto, osem dni kasneje, ko je bil Tomaž zraven. Prvič je Gospod učencem pokazal rane na svojem telesu ter dahnil vanje, rekoč: 'Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.' Z močjo Svetega Duha jim je tako izročil svoje poslanstvo. Tisti večer ni bilo Tomaža. Ta ni hotel verjeti pričevanju drugih. 'Če ne bom videl in se ne bom dotaknil njegovih ran' je rekel, 'ne bom veroval.' Osem dni zatem, torej kakor danes, se je Jezus spet pojavil v sredi med svojimi ter se takoj obrne na Tomaža s povabilom, naj se dotakne ran njegovih rok in strani. S tem je prišel naproti njegovi nevernosti, da bo lahko preko znamenj trpljenja v polnosti dosegel velikonočno vero, torej vero v Jezusovo vstajenje. Tomaž je eden tistih, ki niso takoj zadovoljni, in išče, hoče osebno preveriti, imeti osebno izkušnjo. Po začetnem odporu in nemiru končno tudi on začne, čeprav s težavo, verovati. Jezus ga potrpežljivo čaka in zadnjemu 'prišleku' osebno pomaga pri njegovih težavah in negotovostih. Gospod ima za blažene tiste, 'ki niso videli, pa so začeli verovati!', prva med njimi je Marija, njegova Mati. Vendar pride tudi naproti zahtevam nevernega učenca: 'Daj svoj prst sem in poglej moje roke ...' Ob zveličavnem dotiku ran Vstalega Tomaž pokaže svojo rano, svoje brazgotine, svojo bolečino, svoje ponižanje, a v znamenju žebljev najde odločilno potrditev, da je bil ljubljen, pričakovani, razumljen. Stoji pred Mesijem, ki je poln miline, usmiljenja, nežnosti. To je tisti Gospod, ki ga je iskal v skritih globinah lastnega bitja, saj je vedno vedel, da je tako.

Koliko od nas išče v globini svojega srca srečanje z Jezusom, s takšnim, kot je: mil, usmiljen, nežen! Saj mi globoko v sebi vemo, da je takšen. Tomaž je po tem srečanju razumel globok pomen Njegovega vstajenja in izpovedal svojo popolno vero Vanj: 'Moj Gospod in moj Bog'. Lep, zelo lep je ta Tomažev vzklik.

Po: E. Mozetič

2. velikonočna nedelja - bela - ned. Božjega usmiljenja

»MIR VAM BODI«

Zelo pomenljivo je to, kar navaja evangelij, da je Jezus med svojimi prikazovanji apostolom, zbranim v dvorani zadnje večerje, večkrat ponovil pozdrav 'Mir vam bodi!' (Jn 20,19.21.26). Tradicionalni pozdrav, s katerim se zaželi mir 'shalom', postane tukaj nekaj novega. Postane dar tistega miru, ki ga lahko samo Jezus da, saj je sad njegove korenite zmage nad zlom. 'Mir', ki ga Jezus ponuja svojim prijateljem, je sad Božje ljubezni, ki ga je pripeljala do smrti na križu, do prelitja svoje krvi, kot ponižnega in krotkega Jagnjeta, 'polnega milosti in resnice' (Jn 1,14). Sedaj je jasno, zakaj je sveti Janez Pavel II. hotel imenovati to prvo nedeljo po veliki noči nedeljo Božjega usmiljenja, in to s točno določeno podobo Kristusove prebodene strani, iz katere prihajata kri in voda, kakor to pričuje apostol Janez, ki je to videl (prim Jn 19,34–37). Jezus je vstal in od Njega živega izvirata velikonočna zakramenta krst in evharistija. Kdor k njima pristopi z vero, prejme dar večnega življenja.

Dragi bratje in sestre, sprejmimo dar miru, ki nam ga ponuja vstali Jezus, ter pustimo, Dragi bratje in sestre, sprejmimo dar miru, ki nam ga ponuja vstali Jezus, ter pustimo, da nam napolni srce s svojim usmiljenjem! Na ta način, torej z močjo Svetega Duha, Duha, ki je Kristusa obudil od mrtvih, bomo lahko tudi mi prinašali drugim te velikonočne darove. Sveta Marija, Mati usmiljenja, naj jih izprosi za nas. Benedikt XVI.

»Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno: prodajali so premoženje in imetje ter od tega delili vsem, kolikor je kdo potreboval. Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju, lomili kruh po domovih ter uživali hrano z veseljem in preprostimi srcem. Hvalili so Boga in vsi ljudje so jih imeli radi.« (Apd 2, 44–47)

To je najlepša in najbolj resnična podoba Cerkve. Takšna, kakršna bi v resnici morala biti, takšna, ki bi jo morali prikazovati tudi mediji, ki jo pogosto predstavljajo v najslabši možni luči.

Pa se kristjani danes zavedamo, da smo poklicani, da ohranimo Cerkev v njenem temeljnem poslanstvu, o katerem beremo v današnjem berilu?

AK

Naslovljeno na vas

ZAHVALA

Vsem in vsakemu, ki ste prispevali svoj delež pri pripravi na praznovanje velikonočnih praznikov v našem občestvu: čistilkam in krasilkam cerkva, zlasti župnijske, kjer je bila naloga kar velika, ključarjem, ki so postavili Božji grob, vsem bogoslužnim sodelavcem - pevcem, bralcem, nosilcem neba, ministrantom, vsem, ste sodelovali pri obredih sv. trodnevja. Hvala tudi za darovano cvetje in prispevke. **Bog povrni.**

Družina in evangelizacija

Krščanska družina je bila vedno prva poklicana, da posreduje vero. Tudi danes ima velike možnosti za evangelizacijo. Evangelizira v lastnem domu z medsebojno ljubeznijo, z molitvijo, poslušanjem Božje besede, z družinsko katehezo. Družina lahko evangelizira v svojem okolju z zgledom notranjih odnosov, z odnosi s sosedi, znanci, prijatelji, sodelavci na delovnem mestu in v športu. Evangelizira pa tudi v župniji z redno udeležbo pri nedeljski maši, s sodelovanjem pri katehezi otrok, na srečanjih staršev, z gibanji in združenji, s svojo pomočjo in bližino družinam v težavah, pri pripravi zaročencev in pri pripravi staršev na krst otrok. Družina evangelizira tudi družbo, ko ji daje nove člane in jih vzgaja za socialne kreposti. A zavedati se moramo, da družina lahko živi to svoje poslanstvo **le v moči redne nedeljske evharistije**. Brez nje ni »male Cerkve«, ni evangelizacije in ni krščanske družine, ki bi morala opravljati vlogo subjekta evangelizacije.

Po: A. Glavan

STARŠI, PRIZADEVAJTE SI, DA BI BILI VI IN VAŠI OTROCI, ZLASTI VEROUČENCI, REDNO PRI NEDELJSKIH SV. MAŠAH.

MOLITEV ZA BEATIFIKACIJO SLOVENSkih MUČENCEV

Nebeški Oče, v božjih služabnikih, slovenskih mučencih, si nam razodel zgled ljubezni do Kristusa in doslednega življenja po evangeljskih načelih, za katere so živeli in delovali vse do svojega pogumnega pričevanja v smrti. Njihova kri naj bo resnično seme za našo zvestobo, edinost in spravo. Podeli nam milost, da tudi vesoljna Cerkev prizna to njihovo junaško pričevanje vere. Po Kristusu našem Gospodu. Amen.